

28.

CONCLUSIONES

EX DISCIPLINAE ECCLESIASTICAE NOTIONIBUS

EXTRACTAE

AB IPSO SUO AUCTORE

ILMO. DOMINO DOCT. ET MAG. D.

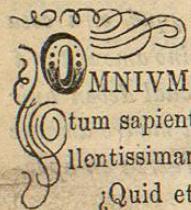
Josepho Maria a Jesu Diez de Sollano et Dávalos,

IN GRATIAM

SUORUM ALUMNORUM

MAG CATHEDRALM CURSANTIVM.

1866.

OMNIVM disciplinarum sanctae ECCLESIAE DISCIPLINAM
tum sapientia, tum iustitia, tum dñeque colestis prudentia exce-
llentissimam esse, nemo sanae mentis inficias iberit.

Quid enim sapientius, quid iustius, quid prudentius DEI
ECCLESIAE regimine, in quo ius naturale et divinum cum iure huma-
no miro foedere sociantur? Quid maiori studio prosequendum, illâ dis-
ciplinâ, quam, Spiritu sancto afflante, tot seculorum tempestatibus edoc-
ta sancta mater nostra, Iesuchristi dilectissima sponsa per vniuersum
terrarum orbem sparsam ad suimet ipsius compaginem ordinavit? Quid
denique, iunioribus clericis magis necessarium, quam illius scientiae cog-
nitio, ex qua omnia ecclesiae sanctissima iura, [hodiernis tempestatibus
ab impiis, falsisque politicis sumopere disputata, immo etiam despecta,
et concussa,) repetenda, vindicanda, et ab oppositis defendenda veniunt?
NOS itaque aliqua pro nostris neoclericis ex tam praecellenti discipli-
na edocenda curauimus: inter quae sequentes theses ex nostro opusculo,
iam pridem elaborato, nunc temporis in hocce nostro LEONENSE SE-
MINARIO superis fauentibus, defendendas decrevimus.

69

THESES DE DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

- 1^a CHRISTVS est verus et summus legislator.
- 2^a CATHOLICA CHRISTI ECCLESIA vera auctoritate regen-
di gubernandi et moderandi populum fidelem legitimè pollet.
- 3^a PRAEDICTA auctoritas est vera et propriè dicta auctoritas le-
gislativa ad regendum populum sanctum DEI tam dogmaticis quam dis-
cipulariis rebus.
- 4^a HAEC potestas legislativa ECCLESIAE est à iure diuino.
- 5^a EST suprema et independens ab omni ciuili potestate.
- 6^a DATUR in ECCLESIA potestas verae et propiae iurisdictioni-
non tantum in foro interno sed etiam externo.
- 7ª REX, seu potestas ciuilis, ut talis, seu ratione sua iurisdic-
tio-
nis politicae, nullam habet in ECCLESIA spiritualem potestatem.
- 8ª DISCIPLINA ECCLESIAE tam interna quam externa solum
modò ab ipsam ECCLESIA stabiliri potest, et nullomodo à principi-
bus secularibus.
- 9ª TVITIONIS officium christiano principe sumopere dignum in
ECCLESIA defendenda, non in ea regenda versatur.
- 10ª LEGES de rebus ecclesiasticis a secularibus principibus con-
ditae nullius sunt momenti, nisi ab ECCLESIAE ratae habeantur.
- 11^a LIBERTAS et independentia ECCLESIAE in suo regimine
ex natura et constitutione ipsiusmet ECCLESIAE deriuatur; et es-
adeo necessaria, ut sine ipsis nequeat consistere.
- 12^a IN Conflictu legum ECCLESIASTICARVM et ciuilium ca-
nones praeualere debent.
- 13^a PONTIFICVM et conciliorum decreta, antequam placitum re-
gium obtineant, vim obligandi habent.
- 14^a PLACITVM regium, seu placet, aut exequatur, ut vocant,
veluti ECCLESIAE libertati et independentiae contrarium nullomodo
admitendum, immo reiiciendum omnino est.
- 15^a IMMVNITAS ECCLESIASTICA, generaliter sumpta, a iu-
re naturale et gentium; neconon divino et humano originem ducit.

16^a VERITAS catholica est, clericos in spiritualibus, seu ecclesiasticis causis omnino esse immunes a iurisdictione temporalium principum.

17^a VERA et sententia catholica est, clericos iuste potuisse a iurisdictione principum temporalium eximi.

18^a TALIS exemptio a sumo PONTIFICE efficaciter fieri potuit ita ut iusta et valida sit.

19^a HANC CLERICORVM exemptionem de facto esse sancte concessam et in ECCLESIA antiquissimam inuicté demonstratur.

20^a DE fide certum est, hoc priuilegium iustum et validum esse, et conuenientur institutum.

21^a CLERICI sunt excepti etiam in causis temporalibus a potestate ciuili, iure diuino pariter ac humano.

22^a CONSEQVENTER: PRINCIPES seculares in suis ditionibus, tale CLERICORVM priuilegium tollere aut imminuere nequeunt sine consensu SVMI PONTIFICIS.

23^a RES sacrae proprié dictae, ut sunt vasa sacra, iure naturali, pariter ac diuino ab omni usu prophano, et ab omni dominatione seculari immunes sunt.

24^a ECCLESIA iure naturali, pariter et diuino apta et capax est, ad possidenda bona tam mobilia quam immobilia ad cultum diuinum de corem domus DEI, et sustentationem clericorum.

25^a OMNIA bona ECCLESIASTICA dici possunt, gaudere priuilegio fori, seu esse exempta ab omni iurisdictione et potestate temporalium PRINCIPVM seu MAGISTRATVM, non solum quoad distributionem, sed etiam quoad administrationem conseruationem et alienationem.

26^a BONA ecclesiastica absque ECCLESIAE consensu subiaccionem debent tributis seu vectigalibus secularibus.

27^a IVS prohibendi libros siue fidei, siue moribus contrarios ad Ecclesiasticam potestatem spectant iure diuino et ECCLESIASTICO.

28^a TALIS PROHIBITIO sub excommunicationis poena salubriter stabilita a primordio ECCLESIAE ad nostra usque tempora repetitur, et est iusta, conveniens, et fidelibus utilissima.

FIN DE LAS CONCLUSIONES.

SUMARIO.

PARAGRAFO 1º.—Definicion y division de la disciplina eclesiastica.....	03
PARAGRAFO 2º.—¿A quién toca el arreglo de la disciplina eclesiástica?.....	06
PARAGRAFO 3º.—¿Qué es lo que á los príncipes seculares toca en materias de disciplina eclesiástica?.....	09
PARAGRAFO 4º.—¿En qué consiste la libertad é independencia de la Iglesia?.....	28
PARAGRAFO 5º.—¿A quién toca legislar en materias de disciplina eclesiástica?.....	28
PARAGRAFO 6º.—¿Qué debe pensarse de la inmunidad eclesiástica?.....	36
PARAGRAFO 7º.—¿En qué consiste y á qué derecho pertenece el fuero eclesiástico?.....	40
PARAGRAFO 8º.—¿Cuál es la excepcion que gozan los bienes eclesiásticos y en qué derecho se funda?.....	51
PARAGRAFO 9º y último.—Conclusion.....	59
28 Conclusiones de Disciplinae Ecclesiasticae.....	68